Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

12. května 2022 *

Obsah

Právní rámec . . . 3
Právo Světové obchodní organizace . . . 3
Unijní právo . . . 4
Skutečnosti předcházející sporu . . . 6
Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek . . . 7
Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem . . . 9
K hlavnímu kasačnímu opravnému prostředku . . . 10
K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku . . . 10
Argumentace účastníků řízení . . . 10
Závěry Soudního dvora . . . 11
K druhému důvodu kasačního opravného prostředku . . . 14
Argumentace účastníků řízení . . . 14
Závěry Soudního dvora . . . 16
K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku . . . 17
Argumentace účastníků řízení . . . 17
Závěry Soudního dvora . . . 18
K vedlejšímu kasačnímu opravnému prostředku . . . 21
K prvnímu důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku . . . 21

* Jednací jazyk: angličtina

Argumentace účastníků řízení 21

Závěry Soudního dvora 22

K druhému důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku 24

Argumentace účastníků řízení 24

Závěry Soudního dvora 24

K nákladům řízení 25

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Prováděcí nařízení (EU) 2017//763 – Dovoz určitého typu lehkého termografického papíru pocházejícího z Korejské republiky – Konečné antidumpingové clo – Nařízení (EU) 2016/1036 – Články 6, 16 a 18 – Důkaz – Informace poskytnuté mimo rámec odpovědi na antidumpingový dotazník – Poměrná váha prodejů ovlivňující výpočet dumpingu – Článek 2 odst. 1 a 3 – Výpočet běžné hodnoty – Hierarchie jednotlivých metod výpočtu – Článek 3 odst. 2 a 3 – Újma – Výpočet rozpětí cenového podbízení – Vedlejší kasační opravný prostředek – Článek 2 odst. 11 – Skutečný rozsah dumpingu – Článek 18 – Osvobození od povinnosti odpovědět na antidumpingový dotazník – Neexistence nedostatečné spolupráce“

Ve věci C-260/20 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 11. června 2020,

Evropská komise, původně zastoupená J.-F. Brakelandem a A.Demeneix, poté J.-F. Brakelandem a G. Luengem, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Hansol Paper Co. Ltd, se sídlem v Soulu (Jižní Korea), zastoupená J.-F. Bellissem, B. Servaisem a V. Crochetem, advokáty,

žalobkyně v prvním stupni,

European Thermal Paper Association (ETPA), se sídlem v Curychu (Švýcarsko), zastoupená H. Hobbelenem, B. Vleeshouwersem a K. Huyghebaertem, advocaten, jakož i J. Rivasem, abogado

vedlejší účastník řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Prechal (zpravodajka), předsedkyně senátu, J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl a M. L. Arastey Sahún, soudci,

generální advokát: P. Pikamäe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. ledna 2022,

vydává tento

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se Evropská komise domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 2. dubna 2020, Hansol Paper v. Komise (T-383/17, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2020:139), kterým Tribunál zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/763 ze dne 2. května 2017 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitého typu lehkého termografického papíru pocházejícího z Korejské republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. 2017, L 114, s. 3, dále jen „sporné nařízení“), v rozsahu, v němž se toto nařízení týkalo výrobků vyrobených společností Hansol Paper Co. Ltd (dále jen „společnost Hansol“).

2 European Thermal Paper Association (ETPA) se domáhá zrušení napadeného rozsudku vedlejším kasačním opravným prostředkem.

Právní rámec

Právo Světové obchodní organizace

3 Rada Evropské unie rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80) schválila Dohodu o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), jež byla podepsána v Marrákeši dne 15. dubna 1994, jakož i dohody obsažené v přílohách 1, 2 a 3 této dohody, mezi nimiž se nachází i Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103; Zvl. vyd. 11/21, s. 189) (dále jen „antidumpingová dohoda“).

4 Článek 2 antidumpingové dohody, nadepsaný „Zjišťování dumpingu“, stanoví:

„2.1 Pro účely této Dohody může být výrobek považován za dumpingový, tj. uvedený na trh jiné země za nižší, než je normální hodnota, jestliže vývozní cena výrobku, vyváženého z jedné země do druhé, je nižší, než je při běžném obchodu srovnatelná cena obdobného výrobku, určeného pro spotřebu ve vývozní zemi.

2.2 Jestliže nejsou žádné prodeje obdobného výrobku při běžném obchodu na domácím trhu vývozní země nebo když pro zvláštní situaci na trhu nebo nízký objem prodejů na domácím trhu vývozní země […] takové prodeje nedovolují řádné srovnání, dumpingové rozpětí bude určeno srovnáním se srovnatelnou cenou obdobného výrobku, vyváženého do některé třetí země za předpokladu, že tato cena je reprezentativní, nebo srovnáním s výrobními náklady v zemi

původu, zvýšenými o rozumnou částku, představující administrativní, prodejní a všeobecné náklady a zisk.“

[…]“

Unijní právo

5 Článek 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21, dále jen „základní nařízení“) zní:

„1. Antidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu v Unii působí újmu.

2. Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Unie nižší, než je v běžném obchodním styku srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu v zemi vývozu.

[…]“

6 Článek 2 tohoto nařízení, nadepsaný „Zjišťování dumpingu“, stanoví:

„1. Běžná hodnota se obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplaceny nebo mají být zaplaceny nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku.

Pokud však nejsou obdobné výrobky vývozcem v zemi vývozu vyráběny ani prodávány, může být běžná hodnota určena na základě cen jiných prodejců nebo výrobců.

[…]

2. K určení běžné hodnoty by měl být obvykle použit prodej obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu, pokud jeho objem činí nejméně 5 % objemu prodeje daného výrobku v Unii. Přípustný je však i nižší objem prodeje, pokud například jsou účtované ceny považovány za reprezentativní pro daný trh.

3. Pokud obdobné výrobky v běžném obchodním styku nejsou prodávány vůbec nebo jen v neuspokojivém množství nebo tento prodej neumožňuje z důvodu zvláštní situace na trhu přiměřené srovnání, určí se běžná hodnota obdobného výrobku na základě výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk, nebo na základě cen platných při vývozu do vhodné třetí země v běžném obchodním styku, pokud jsou tyto ceny reprezentativní.

[…]

9. Neexistuje-li vývozní cena nebo ukáže-li se, že vývozní cena z důvodu obchodního spojení nebo dohody o vyrovnání mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou není spolehlivá, lze vývozní cenu zjistit početně na základě ceny, za niž je dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislému kupujícímu, nebo pokud výrobek není prodán nezávislému kupujícímu nebo není znovu prodán ve stavu, ve kterém byl dovezen, na jakémkoli jiném přiměřeném základě.

[…]

11. S výhradou příslušných ustanovení o spravedlivé srovnání se existence dumpingového rozpětí v průběhu šetření obvykle zjišťuje na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů do Unie nebo srovnáním jednotlivých běžných hodnot a jednotlivých vývozních cen do Unie za každý obchod. Běžná hodnota určená na základě váženého průměru však může být srovnána s cenami všech jednotlivých vývozních obchodů do Unie, jestliže se struktura vývozních cen výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo obdobími a jestliže by metody uvedené v první větě tohoto odstavce neodrážely v plném rozsahu dumpingové praktiky. Tento odstavec nevylučuje výběr vzorku v souladu s článkem 17.“

7 Článek 3 uvedeného nařízení, nadepsaný „Zjišťování újmy“, stanoví:

„1. Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení „újmou“ podstatná újma výrobnímu odvětví Unie, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie a tento pojem se vykládá v souladu s tímto článkem.

2. Zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení:

a) objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Unie a

b) následného vlivu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.

3. S ohledem na objem dumpingového dovozu se posoudí, zda došlo k významnému zvýšení dumpingového dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii. Pokud jde o účinek dumpingového dovozu na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingového dovozu nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.“

8 Článek 6 tohoto nařízení, nadepsaný „Šetření“, stanoví:

„1. Po zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni Unie. Toto šetření se týká dumpingu i újmy a je prováděno současně.

Aby bylo zjištění reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě dumpingu zpravidla odpovídá období nejméně šesti měsíců bezprostředně před zahájením řízení.

[…]

2. Stranám, které v rámci antidumpingového šetření obdrží dotazníky, se k jejich zodpovězení poskytne lhůta nejméně 30 dnů. […]

[…]

8. S výjimkou okolností uvedených v článku 18 se co nejdůkladněji ověřuje správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se závěry opírají.

[…]“

9 Článek 16 základního nařízení, nadepsaný „Inspekce na místě“, stanoví:

„1. Komise provádí, pokud to považuje za vhodné, inspekce na místě, aby prozkoumala písemnosti dovozců, vývozců, obchodníků, zástupců, výrobců, obchodních svazů a organizací a ověřila informace o dumpingu a způsobené újmě. Bez řádné a včasné odpovědi se Komise může rozhodnout, že inspekci na místě neprovede.

[…]“

10 Článek 18 tohoto nařízení, nadepsaný „Nedostatečná spolupráce“, zní:

„1. Pokud účastník řízení odepře přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtách stanovených tímto nařízením nebo pokud závažným způsobem brání šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a vychází se z dostupných údajů.

Účastníci řízení by měli být obeznámeni s důsledky nedostatečné spolupráce.

[…]

3. Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují učinění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy náležitě a včas, pokud je lze ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svých nejlepších schopností.

[…]“

Skutečnosti předcházející sporu

11 Skutečnosti předcházející sporu byly uvedeny v bodech 1 až 22 napadeného rozsudku a lze je shrnout následovně.

12 Společnost Hansol je společností se sídlem v Jižní Koreji, která vyrábí a vyváží lehký termografický papír, zejména do Evropské unie.

13 V návaznosti na stížnost podanou ETPA, neziskovým seskupením, které zastupuje zájmy evropských výrobců lehkého termografického papíru, zahájila Komise dne 18. února 2016 antidumpingové šetření týkající se dovozu lehkého termografického papíru o hmotnosti 65 g/m2 nebo nižší; v rolích o šířce 20 cm nebo více, o hmotnosti role (včetně papíru) 50 kg nebo více a průměru role (včetně papíru) 40 cm nebo více (dále jen „role jumbo“); také s podkladovým nátěrem na jedné nebo na obou stranách; potaženého termosenzitivní látkou (tj. směsí barviva a vývojky, která reaguje a působením tepla vytváří obraz) na jedné nebo na obou stranách; také s povrchovým nátěrem, pocházejícího z Jižní Koreje a spadajícího pod čtyři různé kódy KN (dále jen „dotčený výrobek“).

14 Během období šetření od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015 prodávala společnost Hansol dotčený výrobek v Unii nezávislým zákazníkům, jakož i obchodníkovi ve spojení, společnosti Hansol Europe BV, a čtyřem zpracovatelům ve spojení, a sice společnostem Schades Ltd, Schades Nordic A/S, Heipa technische Papiere GmbH (dále jen „Heipa“) a společnosti R+S Group GmbH (dále jen „R+S“). Činnost těchto zpracovatelů ve spojení spočívala zejména v přeměně dotčeného výrobku na malé role, které byly v Unii prodávány nezávislým zákazníkům nebo zákazníkům ve spojení.

15 Další jihokorejský vyvážející výrobce, společnost Hansol Artone Co. Ltd (dále jen „Artone“), jenž byl ve spojení se společností Hansol, v antidumpingovém šetření spolupracoval.

16 Poté, co společnost Hansol obdržela antidumpingový dotazník určený vyvážejícím výrobcům dotčeného výrobku, požádala dne 19. února 2016, aby byly společnosti Schades Nordic, Heipa a R+S osvobozeny od povinnosti vyplnit tento dotazník vzhledem k neexistenci nebo omezenému objemu prodejů dotčeného výrobku těmito společnostmi nezávislým zákazníkům v Unii.

17 Komise dne 23. února 2016 této žádosti vyhověla a vyhradila si právo zaslat další dotazy či žádosti o informace.

18 Dne 7. března 2016 Komise po přezkoumání určitých informací poskytnutých společností Hansol rozhodla, že společnosti Schades Nordic, Heipa a R+S budou muset odpovědět na některé části antidumpingového dotazníku.

19 Dne 21. března 2016 Komise v návaznosti na inspekci v prostorách společnosti Schades sdělila společnosti Hansol, že žádosti o informace ze dne 7. března 2016 se nyní vztahují jen na společnost Schades.

20 Dne 15. dubna 2016 potvrdila Komise přijetí odpovědí na antidumpingové dotazníky od společností Hansol, Artone, Hansol Europe, jakož i Schades. V období od 15. června do 26. srpna 2016 provedla Komise v prostorách uvedených společností inspekce na místě.

21 Dne 16. listopadu 2016 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2016/2005, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitého typu lehkého termografického papíru pocházejícího z Korejské republiky (Úř. věst. 2016, L 310, s. 1).

22 V období od 17. listopadu 2016 do 23. března 2017 předložila společnost Hansol připomínky k informačním dokumentům obsahujícím prozatímní a konečné závěry Komise.

23 Dne 2. května 2017 přijala Komise sporné nařízení, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz dotčeného výrobku, ve formě pevné částky ve výši 104,46 eura na tunu čisté hmotnosti.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

24 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 20. června 2017 podala společnost Hansol žalobu na neplatnost sporného nařízení.

25 Na podporu své žaloby společnost Hansol uplatnila pět žalobních důvodů. Pouze první výtka druhé části prvního žalobního důvodu, první část druhého žalobního důvodu, čtvrtý žalobní důvod, jakož i druhá a třetí část pátého žalobního důvodu jsou relevantní pro posouzení důvodů uvedených v kasačním opravném prostředku a ve vedlejším kasačním opravném prostředku.

26 Usnesením ze dne 27. listopadu 2017 povolil předseda sedmého senátu Tribunálu vedlejší účastenství ETPA na podporu návrhových žádání Komise.

27 Tribunál napadeným rozsudkem sporné nařízení zrušil. V rámci druhé části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 2 odst. 11 základního nařízení, společnost Hansol zpochybnila výpočet dumpingového rozpětí dotčeného výrobku. V podstatě tvrdila, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení při poměrném vážení prodejů v Unii nezávislým zákazníkům ve vztahu k prodejům zpracovatelům ve spojení, které byly odhadnuty v prvním případě na 15 až 25 % celkových prodejů a v druhém případě na 75 až 85 % těchto celkových prodejů. Komise dle Tribunálu nezohlednila objem prodeje dotčeného výrobku společností Schades Nordic nezávislým zákazníkům.

28 Z důvodů uvedených v bodech 84 až 87 a 92 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval tvrzené pochybení v poměrném vážení. Tribunál měl za to, že vzhledem k tomu, že výpočty provedené Komisí neodrážely skutečný rozsah dumpingu uskutečňovaného společností Hansol, porušila Komise čl. 2 odst. 11 základního nařízení.

29 V rámci první části druhého žalobního důvodu společnost Hansol tvrdila, že z důvodu tohoto pochybení v poměrném vážení odráželo konečné antidumpingové clo ve výši 104,46 eura za tunu čisté hmotnosti, uložené Komisí ve sporném nařízení, vyšší úroveň dumpingu, než jaká byla zjištěna během šetření. V bodech 100 až 106 napadeného rozsudku Tribunál této části žalobního důvodu vyhověl z důvodu, že konečné clo bylo určeno na základě již konstatovaného pochybení v poměrném vážení.

30 Čtvrtý žalobní důvod vycházel z porušení čl. 2 odst. 1 základního nařízení. Společnost Hansol tvrdila, že Komise nesprávně početně zjistila běžnou hodnotu stanovenou v čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení. V bodech 152 až 158 napadeného rozsudku Tribunál tomuto žalobnímu důvodu vyhověl. Tribunál v podstatě konstatoval, že se Komise navzdory skutečnosti, že společnost Artone na svém domácím trhu neprodávala dva typy výrobků a že pro jeden z těchto typů výrobků Komise potvrdila, že byly reprezentativní domácí prodeje společnosti Hansol, rozhodla u těchto dvou typů výrobků početně zjistit běžnou hodnotu podle čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Tribunál měl za to, že takové určení běžné hodnoty prodejů společnosti Artone je v rozporu s čl. 2 odst. 1 základního nařízení, který stanoví, že neprodává-li vývozce obdobný výrobek, je běžná hodnota stanovena na základě cen jiných prodejců nebo výrobců a není početně zjišťována na základě výrobních nákladů dotčené společnosti. Tribunál odmítl okolnostmi podkládané argumenty Komise, podle kterých se struktury nákladů nebo prodejní ceny společností Hansol a Artone výrazně lišily z důvodu, že nebyly součástí výjimek z metody stanovení běžné hodnoty podle skutečných cen. Dospěl tedy k závěru, že Komise při stanovení běžné hodnoty prodejů společnosti Artone porušila čl. 2 odst. 1 základního nařízení.

31 Společnost Hansol určení rozpětí újmy zpochybnila druhou částí pátého žalobního důvodu vycházející z porušení čl. 3 odst. 1 až 3 a 5 až 8 základního nařízení, z judikatury unijních soudů, z rozhodnutí WTO, z dřívější rozhodovací praxe Komise a ze zásad spravedlivého srovnání a rovného zacházení. Společnost Hansol Komisi zejména vytýkala, že vypočítala újmu na základě

obdobného použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení a umělého početního zjištění vývozní ceny za role jumbo namísto toho, aby vycházela z konečných cen těchto rolí skutečně uplatňovaných při prodejích nezávislým zákazníkům.

32 V bodech 197 až 205 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval pochybení ovlivňující výpočet rozpětí újmy a druhé části pátého žalobního důvodu vyhověl. Měl v podstatě za to, že se Komise dopustila pochybení, když posoudila existenci újmy tak, že početně zjistila vývozní cenu dalších prodejů dotčeného výrobku společností Schades nezávislým zákazníkům, přičemž odečetla zejména prodejní, správní a jiné režijní náklady (dále jen „náklady VGA“) a ziskovou marži, za účelem dosažení hypotetické ceny vázané na náklady, pojištění a přepravu (dále jen „cena CIF“) na hranici Unie namísto toho, aby použila prodejní ceny skutečně vyúčtované z uvedených dalších prodejů a odečetla pouze náklady na prodej. Tribunál měl za to, že pokud jde o další prodeje dotčeného výrobku společností Schades nezávislým zákazníkům, tyto prodeje se netýkaly malých rolí, ale samotného dotčeného výrobku. Tribunál z toho vyvodil, že právě dotčený výrobek konkuruje obdobnému výrobku výrobního odvětví Unie a působí tomuto výrobnímu odvětví újmu, takže „referenční bod“, který je třeba zohlednit pro výpočet újmy, se nachází nikoli na úrovni hranice Unie, ale na úrovni nezávislých zákazníků společnosti Schades.

33 Konečně v rámci třetí části pátého žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 3 odst. 2, 3 a 6 základního nařízení měla společnost Hansol za to, že chyby namítané ve druhé části tohoto žalobního důvodu a ve druhé části prvního žalobního důvodu narušily rovněž výpočet rozpětí cenového podbízení a směrných cen.

34 V bodech 208 až 213 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že chybné poměrné vážení ovlivnilo rovněž výpočet cenového podbízení, protože Komise pro tento výpočet použila stejné poměrné vážení. Vzhledem k tomu, že Tribunál nemohl vyloučit, že toto pochybení spolu s pochybením, ke kterému došlo při výpočtu rozpětí újmy, ovlivňuje rovněž analýzu cenového podbízení a přezkum dopadu dumpingových dovozů na obdobné výrobky výrobního odvětví Unie, rozhodl vyhovět třetí části pátého žalobního důvodu.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

35 Komise v kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek, zamítl žalobu podanou v prvním stupni a uložil společnosti Hansol náhradu nákladů řízení, a

– podpůrně, vrátil věc Tribunálu a rozhodl, že o nákladech řízení souvisejících jak s řízením v prvním stupni, tak s řízením o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

36 ETPA podává stejná návrhová žádání jako Komise.

37 Společnost Hansol navrhuje, aby Soudní dvůr:

– kasační opravný prostředek zamítl;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a

– uložil ETPA náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

38 Vedlejším kasačním opravným prostředkem ETPA navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek, zamítl žalobu podanou v prvním stupni a uložil společnosti Hansol náhradu nákladů řízení;

– podpůrně vrátil věc Tribunálu a rozhodl, že o nákladech řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

39 Společnost Hansol navrhuje, aby Soudní dvůr:

– vedlejší kasační opravný prostředek zamítl a

– uložil ETPA náhradu nákladů řízení.

K hlavnímu kasačnímu opravnému prostředku

40 Komise, podporovaná ETPA, uplatňuje na podporu kasačního opravného prostředku tři důvody. První důvod vychází ze zkreslení důkazů a z nesprávného výkladu právního rámce použitelného na údaje, z nichž Komise mohla vycházet při početním zjištění vývozní ceny. Druhý důvod vychází z nesprávného výkladu čl. 2 odst. 1 a 3 základního nařízení při stanovení běžné hodnoty v případě neexistence prodeje na domácím trhu. Třetí důvod vychází z nesprávného výkladu článku 3 základního nařízení při určení rozpětí cenového podbízení v případě vývozu do Unie prostřednictvím hospodářských subjektů ve spojení.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

41 Komise tvrdí, že Tribunál v bodech 84 až 87, 92 a 100 až 106 napadeného rozsudku nesprávně posoudil důkazy nezbytné k početnímu zjištění vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení.

42 Podle Komise Tribunál zkreslil důkazy, když měl v bodech 85 a 86 napadeného rozsudku za to, že z důkazů předložených během správního řízení vyplývá, že přinejmenším jeden jiný zpracovatel ve spojení, a sice společnost Schades Nordic, prodal dále určité množství dotčeného výrobku zakoupeného od společnosti Hansol. Komise totiž uvádí, že společnost Schades Nordic neodpověděla na antidumpingový dotazník ani u ní nebyla v průběhu tohoto řízení provedena inspekce, takže nebylo možné mít za to, že v průběhu uvedeného řízení byly předloženy důkazy týkající se prodejů posledně uvedené společnosti.

43 Podpůrně Komise tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil pravidla použitelná v oblasti dokazování. Kromě toho Tribunál protiprávně nahradil posouzení Komise vlastním posouzením.

44 Zaprvé má Komise za to, že Tribunál tím, že rozhodl, že měla zohlednit údaje společnosti Schades Nordic, uložil Komisi povinnost zohlednit údaje, které nepocházely z postupu shromažďování a ověřování informací organizovaného v souladu se základním nařízením. Aby dospěla k objektivním a přesným zjištěním, má za to, že je povinna v určité lhůtě shromáždit údaje společností, které byly předmětem šetření, prostřednictvím odpovědí na antidumpingové

dotazníky, jejichž pravdivost je následně ověřena. Základní nařízení a právo WTO brání tomu, aby byla povinna zohlednit údaje, které nebyly poskytnuty zúčastněnou stranou v odpověď na antidumpingový dotazník, ani ověřeny. Tyto úvahy platí tím spíše v projednávané věci, když údaje společnosti Schades Nordic, které byly Komisi sděleny v rámci žádosti o nezpřístupnění, nebyly součástí vyšetřovacího spisu přístupného ostatním zúčastněným stranám.

45 Zadruhé má Komise za to, že úvahy Tribunálu jsou rozporné. Tribunál měl za to, že prodeje společnosti Schades odrážely prodeje všem zpracovatelům ve spojení, a měl za to, že Komise měla zohlednit individuální údaje zpracovatelů ve spojení. Vzhledem k tomu, že napadený rozsudek neobsahuje žádné zjištění, které by zpochybňovalo posouzení Komise, podle kterého údaje společnosti Schades odrážely prodeje třem ostatním zpracovatelům ve spojení pro účely početního zjištění vývozní ceny podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když Komisi uložil, aby vycházela z údajů, které nebyly ověřeny, jelikož nebyly poskytnuty společností Schades Nordic.

46 Společnost Hansol má za to, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být odmítnut jako zjevně nepřípustný nebo podpůrně zamítnut jako zjevně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

47 Pokud jde o výtku, kterou Komise tvrdí, že Tribunál vycházel z nesprávného výkladu pravidel použitelných v oblasti dokazování, je třeba připomenout, že podle základního nařízení přísluší Komisi, jakožto orgánu pověřenému vyšetřováním, aby prokázala existenci dumpingu, újmy a příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou. Tyto důkazy musí být stanoveny objektivně na základě spolehlivého šetření. Žádné ustanovení tohoto nařízení nicméně Komisi nesvěřuje pravomoc přinutit zúčastněné strany, aby se účastnily šetření nebo předložily informace [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. prosince 2017, EBMA v. Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, bod 54].

48 Jak vyplývá z výkladu článku 6 ve spojení s články 16 a 18 základního nařízení, pokud Komise prošetřuje existenci dumpingu a újmy, musí přednostně usilovat o získání relevantních informací na základě dobrovolné spolupráce zúčastněných stran. Za tímto účelem zašle těmto stranám na základě čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení antidumpingové dotazníky. Odpovědi na tyto dotazníky představují pro Komisi důležitý zdroj informací. Podle čl. 6 odst. 8 uvedeného nařízení Komise co nejdůkladněji ověřuje správnost informací poskytnutých stranami, o něž se opírají její závěry. Komise má za účelem splnění této povinnosti možnost provést ověřující inspekce na místě podle článku 16 téhož nařízení.

49 Z toho vyplývá, že v případě dobrovolné spolupráce zúčastněných stran jsou antidumpingové dotazníky přednostním nástrojem Komise pro vedení antidumpingových šetření. Pouze pokud zúčastněná strana při antidumpingovém šetření nespolupracuje tak, že odepře přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve stanovených lhůtách nebo pokud závažným způsobem brání šetření, může Komise podle článku 18 základního nařízení učinit své závěry na základě dostupných údajů.

50 Ze znění ustanovení základního nařízení však nevyplývá, že pokud zúčastněná strana při šetření spolupracuje a poskytne informace mimo rámec odpovědi na antidumpingový dotazník, je Komise povinna tyto informace ignorovat. Takový výklad uvedených ustanovení by byl navíc v rozporu jak s povinností Komise přezkoumat s veškerou vyžadovanou řádnou péčí všechny

informace, které má k dispozici (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. března 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, body 32 a 36), tak s cílem základního nařízení, kterým je objektivní prokázání existence dumpingu a újmy za účelem uložení odpovídajících antidumpingových cel.

51 V průběhu antidumpingového řízení tedy Komise nemůže vyloučit informace poskytnuté zúčastněnou stranou, která v tomto řízení spolupracuje, pouze z toho důvodu, že byly poskytnuty mimo rámec odpovědi na antidumpingový dotazník.

52 V projednávané věci ze skutkových zjištění učiněných Tribunálem v bodě 85 napadeného rozsudku vyplývá, že společnost Hansol při šetření spolupracovala a poskytla Komisi informace týkající se dalšího prodeje dotčeného výrobku společností Schades Nordic.

53 S ohledem na úvahy uvedené v bodech 50 a 51 tohoto rozsudku nemůže skutečnost, že informace týkající se dalšího prodeje dotčeného výrobku společností Schades Nordic byly poskytnuty společností Hansol mimo rámec antidumpingového dotazníku, zbavit Komisi povinnosti posoudit jejich relevanci a ověřit je.

54 Stejně tak osvobození některých zúčastněných stran od povinnosti odpovědět na antidumpingový dotazník nezbavuje Komisi povinnosti posoudit a ověřit informace získané nad rámec odpovědí na tento dotazník, neboť udělení těchto výjimek nezbavuje Komisi její odpovědnosti vést šetření pečlivě.

55 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nemůže tento výklad ohrozit nestrannost šetření z důvodu, že dotčené informace nebyly předány všem ostatním zúčastněným stranám s cílem zaručit jejich procesní práva. Komise totiž nemůže odůvodnit nedostatek řádné péče při zohlednění relevantních informací tím, že se dovolává rizika porušení procesních práv ostatních zúčastněných stran, která byla v průběhu řízení vedoucího k přijetí sporného nařízení povinna zaručit.

56 Konečně, pokud jde o výtky, podle kterých Tribunál zkreslil důkazy a protiprávně nahradil posouzení Komise vlastním posouzením, když měl za to, že informace týkající se dalších prodejů společností Schades Nordic byly relevantními důkazy, ačkoli je Komise neověřila, je třeba poznamenat následující.

57 Přezkum legality stanovený v článku 263 SFEU předpokládá, že Tribunál provede přezkum – z právního i skutkového hlediska – argumentů uplatněných žalobcem proti napadenému aktu a že má pravomoc posoudit důkazy a uvedený akt zrušit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 53).

58 Z ustálené judikatury Soudního dvora v oblasti společné obchodní politiky, a zejména v oblasti obchodních ochranných opatření, vyplývá, že unijní orgány mají z důvodu složitosti hospodářských a politických situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomoc, takže soudní přezkum této široké posuzovací pravomoci musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, neexistence zjevně nesprávného posouzení těchto skutkových zjištění nebo neexistence zneužití pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 35 a 36, jakož i citovaná judikatura).

59 Dále z ustálené judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že přezkum důkazů, na nichž unijní orgány zakládají svá zjištění, Tribunálem nepředstavuje nové posouzení skutkového stavu nahrazující posouzení těchto orgánů. Tento přezkum nezasahuje do široké posuzovací pravomoci uvedených orgánů v oblasti obchodní politiky, ale omezuje se na určení toho, zda tyto důkazy mohou podepřít závěry vyvozené zmíněnými orgány. Tribunálu tedy přísluší nejen ověřit věcnou správnost uplatněných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda o ně lze opřít závěry, které jsou z nich vyvozovány (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 37 a citovaná judikatura).

60 V bodě 84 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že poměrné vážení použité Komisí, které spočívá na srovnání vůči celkovým prodejům dotčeného výrobku do Unie mezi jednak přímými a nepřímými prodeji nezávislým zákazníkům a jednak prodeji zpracovatelům ve spojení za účelem zpracování na malé role, mělo vliv na výpočet dumpingového rozpětí uplatňovaného společností Hansol v rozsahu, v němž byla úroveň dumpingu u přímých a nepřímých prodejů dotčeného výrobku znatelně menší než úroveň dumpingu u prodejů zpracovatelům ve spojení za účelem zpracování dotčeného výrobku na malé role. Dále měl Tribunál v bodech 85 a 86 napadeného rozsudku v zásadě za to, že ačkoli měla Komise k dispozici údaje týkající se množství dotčených výrobků, které Schades Nordic koupila od společnosti Hansol a poté prodala nezávislým zákazníkům, měla nicméně za to, že tyto prodeje, podobně jako prodeje společnostem Heipa a R+S, byly uskutečněny zcela za účelem zpracování dotčeného výrobku na malé role. Konečně Tribunál z toho, že Komise nezohlednila údaje společnosti Schades Nordic, vyvodil, že tento orgán při výpočtu dumpingového rozpětí na základě údajů společnosti Schades přičetl příliš velkou poměrnou váhu prodejům zpracovatelům ve spojení za účelem zpracování na malé role a navýšil tím skutečný dumping společnosti Hansol. Vzhledem k tomu, že výpočty provedené Komisí neodrážely skutečný rozsah dumpingu uskutečňovaného společností Hansol, měl Tribunál v bodě 87 napadeného rozsudku za to, že Komise porušila čl. 2 odst. 11 základního nařízení.

61 Tribunál tak vykonal přezkum legality, který mu přísluší na základě článku 263 SFEU, když ověřil, zda Komise zohlednila všechny relevantní údaje týkající se dalšího prodeje dotčeného výrobku zpracovateli ve spojení a zda takto zohledněné údaje tomuto orgánu umožňují dostatečně spolehlivě určit rozsah dumpingu uskutečňovaného společností Hansol.

62 Skutečnost, že Tribunál neověřil údaje týkající se prodejů dotčeného výrobku společností Schades Nordic nezávislým zákazníkům, neznamená, že zkreslil důkazy nebo nahradil posouzení Komise vlastním posouzením. Vzhledem k tomu, že tyto údaje byly Komisi řádně předloženy v průběhu šetření, jak vyplývá z bodů 52 až 55 tohoto rozsudku, a jelikož byly *a priori* relevantní pro výpočet dumpingu, měla je totiž Komise vzít v úvahu a ověřit je. Přezkum provedený Tribunálem se týkal důsledků nezohlednění a neověření těchto údajů pro platnost posouzení Komise, pokud jde o uskutečňovaný dumping. Skutečnost, že s ohledem na uvedené údaje bylo přinejmenším možné, že Komise přičetla příliš velkou poměrnou váhu prodejům zpracovatelům ve spojení za účelem zpracování na malé role, čímž zvýšila skutečný dumping uskutečňovaný společností Hansol, postačovala ke zpochybnění spolehlivosti a objektivity posouzení dumpingu společnosti Hansol Komisí.

63 Tribunál tedy mohl mít v bodě 87 napadeného rozsudku za to, že výpočty Komise neodrážely skutečný rozsah dumpingu uskutečňovaného společností Hansol. Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl z tohoto důvodu v bodech 87 a 105 napadeného

rozsudku za to, že Komise porušila čl. 2 odst. 11 a čl. 9 odst. 4 druhý pododstavec základního nařízení. Tribunál tedy mohl v bodě 92 napadeného rozsudku vyhovět první výtce druhé části prvního důvodu uplatněného v prvním stupni a v bodě 106 napadeného rozsudku vyhovět první části druhého důvodu v prvním stupni.

64 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, toto posouzení Tribunálu nevykazuje rozpor mezi zohledněním individuálních údajů společnosti Schades Nordic a vypovídací povahou údajů společnosti Schades. Jak totiž vyplývá z bodů 85 a 86 napadeného rozsudku, Komise se rozhodla použít údaje společnosti Schades pro výpočet dumpingového rozpětí z prodejů společnosti Hansol třem ostatním zpracovatelům ve spojení. Pro účely tohoto výpočtu měla Komise za to, že společnost Schades byla jediným zpracovatelem ve spojení se skupinou Hansol, který dotčený výrobek dále prodával nezávislým zákazníkům. Údaje společnosti Schades Nordic však naznačovaly, že tato společnost rovněž dále prodávala určité množství dotčeného výrobku nezávislým zákazníkům. Jelikož Komise věděla, že společnost Schades dále prodávala určitá množství dotčeného výrobku nezávislým zákazníkům bez zpracování, měl Tribunál za to, že tuto situaci měla promítnout do výše prodejů dotčených výrobků ostatním zpracovatelům ve spojení. Takové úvahy nejsou rozporuplné. Vypovídací povaha údajů společnosti Schades totiž vůbec nevylučuje, aby byl výpočet založený na těchto údajích chybný vzhledem k nezohlednění všech relevantních údajů v tomto ohledu.

65 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy musí být tedy první důvod kasačního opravného prostředku zamítnut v plném rozsahu.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

66 Komise podporovaná sdružením ETPA má za to, že se Tribunál v bodech 152 až 158 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když provedl výklad, který absolutním způsobem odlišuje situaci uvedenou v čl. 2 odst. 1 druhém pododstavci základního nařízení, ve které vývozce neprodává výrobek, který je předmětem šetření, na svém domácím trhu, od situace uvedené v čl. 2 odst. 3 prvním pododstavci téhož nařízení, v níž nedošlo k žádnému prodeji výrobku v běžném obchodním styku nebo v níž jsou prodeje nedostatečné. Tribunál měl tedy nesprávně za to, že Komise při výpočtu běžné hodnoty prodejů společnosti Artone porušila čl. 2 odst. 1 základního nařízení.

67 Tento výklad je v rozporu se zněním čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce základního nařízení, které v různých jazykových verzích stanoví, že běžná hodnota „může“ být určena metodou popsanou v uvedeném pododstavci. Toto ustanovení nestanoví povinnost, ale možnost. Takový výklad je podle ETPA potvrzen historií vzniku tohoto ustanovení.

68 Výklad článku 2 základního nařízení provedený Tribunálem není v souladu s článkem 2.2 antidumpingové dohody, který stanoví, že neexistence prodejů na domácím trhu může vést pouze ke dvěma metodám umožňujícím stanovit běžnou hodnotu, a to buď k metodě početního zjištění na základě výrobních nákladů, kterou Komise použila v projednávaném případě, nebo metodě použití reprezentativní vývozní ceny do vhodné třetí země.

69 Výklad Tribunálu podle Komise brání individuální povaze antidumpingového cla, jak vyplývá zejména z čl. 9 odst. 5 druhého pododstavce základního nařízení, jehož cílem je vést k upřednostňování údajů týkajících se vývozce před údaji jiných výrobců při určování běžné hodnoty.

70 Komise má za to, že výklad provedený Tribunálem omezuje ochranu procesních práv vyšetřované společnosti. Tento podnik se nachází v nepříznivém postavení, pokud orgán pověřený šetřením při výpočtu běžné hodnoty použije údaje jiného vyvážejícího výrobce. V takové situaci má tento podnik přístup pouze k nedůvěrnému znění údajů poskytnutých jeho konkurentem.

71 Výklad použitý Tribunálem podle Komise vede k umělému oddělení situace, ve které k žádnému prodeji nedošlo, od situace, kdy nedošlo k žádnému prodeji v běžném obchodním styku. Tyto situace se však částečně překrývají. ETPA zdůrazňuje, že neexistuje právní rozdíl mezi situací vyznačující se neexistencí prodejů a situací, ve které jsou prodeje v zemi vývozu nedostatečné.

72 Komise má za to, že rozsudek ze dne 1. října 2014, Rada v. Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), na který Tribunál odkázal v bodě 152 napadeného rozsudku, je pro projednávanou věc irelevantní, neboť tento rozsudek se týká pouze definice pojmu „prodej v běžném obchodním styku“ ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení.

73 ETPA má za to, že čl. 2 odst. 1 základního nařízení se v prvním pododstavci týká situace odlišné od situace uvedené v druhém pododstavci. Výklad prvního pododstavce tohoto ustanovení vyplývající z rozsudku ze dne 1. října 2014, Rada v. Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), tedy nelze použít na druhý pododstavec téhož ustanovení. ETPA dodává, že na rozdíl od toho, co uvádí Tribunál v bodě 157 napadeného rozsudku, rozdíly mezi společnostmi Hansol a Artone, pokud jde o strukturu nákladů a prodejní ceny, nejsou důvodem, proč Komise neurčila běžnou hodnotu prodejů společnosti Artone na základě cen posledně uvedených. Komise v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení shledala, že objemy prodejů obou výrobků společnosti Artone nebyly reprezentativní, a z tohoto důvodu se přiklonila k metodě stanovené v čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení. Komise své rozhodnutí vycházet z výrobních nákladů namísto cen ostatních prodejců nebo výrobců odůvodnila rozdíly mezi společnostmi Artone a Hansol ve struktuře nákladů a v uplatňovaných prodejních cenách.

74 Hansol má za to, že existuje hierarchické pořadí metod pro určení běžné hodnoty uvedených v článku 2 základního nařízení. Z rozčlenění čl. 2 odst. 1 základního nařízení do několika pododstavců vyplývá, že běžná hodnota musí vycházet především z cen na domácím trhu. Okolnost, že na základě struktury tohoto rozčlenění musí být pro určení běžné hodnoty upřednostňovány ceny vyvážejícího výrobce na domácím trhu před cenami jiných prodejců nebo výrobců na domácím trhu, však neznamená, že je třeba upřednostnit početně zjištěnou běžnou hodnotu před běžnou hodnotou založenou na cenách na domácím trhu. Takový výklad by byl v rozporu s posouzením Soudního dvora v rozsudku ze dne 1. října 2014, Rada v. Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 20), podle kterého je stanovení běžné hodnoty na základě cen pravidlem, zatímco početní zjištění běžné hodnoty je výjimkou.

75 Společnost Hansol má dále za to, že úvahy Komise jsou v rozporu s její předchozí praxí a že antidumpingová dohoda, která neobsahuje ustanovení obdobné čl. 2 odst. 1 druhému pododstavci základního nařízení, ani ochrana procesních práv zúčastněných stran, nebrání výkladu čl. 2 odst. 1 a 3 základního nařízení provedenému Tribunálem.

Závěry Soudního dvora

76 Určení běžné hodnoty výrobku představuje jednu ze základních etap, jež má umožnit určit existenci případného dumpingu (rozsudky ze dne 22. března 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 19, a ze dne 1. října 2014, Rada v. Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 20).

77 Pro účely určení této běžné hodnoty čl. 2 odst. 1 první pododstavec základního nařízení stanoví, že se tato hodnota obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplaceny nebo mají být zaplaceny nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku. Druhý pododstavec tohoto ustanovení upřesňuje, že pokud nejsou obdobné výrobky vývozcem v zemi vývozu vyráběny ani prodávány, může být běžná hodnota určena na základě cen jiných prodejců nebo výrobců.

78 Článek 2 odst. 1 základního nařízení stanoví obecnou zásadu, podle níž se běžná hodnota v zásadě zakládá na cenách, které jsou zaplaceny nebo mají být zaplaceny nezávislými odběrateli v zemích vývozu v běžném obchodním styku (rozsudek ze dne 22. března 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 19).

79 Tato obecná zásada se pro určení běžné hodnoty použije přednostně. Jak totiž Tribunál připomněl v bodě 148 napadeného rozsudku, Soudní dvůr již rozhodl, že jak ze znění, tak ze systematiky čl. 2 odst. 1 prvního pododstavce základního nařízení vyplývá, že pro určení běžné hodnoty je třeba v zásadě upřednostnit cenu, která je nebo má být skutečně zaplacena v běžném obchodním styku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. října 2014, Rada v. Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 20 a citovaná judikatura). Vzhledem k tomu, že čl. 2 odst. 1 druhý pododstavec základního nařízení upřesňuje použití této obecné zásady v případech, kdy nejsou splněny podmínky prvního pododstavce tohoto ustanovení, musí být tato zásada rovněž vykládána tak, že se použije přednostně ve vztahu k metodám určení běžné hodnoty.

80 Podle čl. 2 odst. 3 prvního pododstavce základního nařízení se lze od použití obecné zásady uvedené v čl. 2 odst. 1 téhož nařízení odchýlit jen, pokud nejsou obdobné výrobky v běžném obchodním styku prodávány, pokud jsou tyto prodeje nedostatečné nebo pokud z důvodu zvláštní situace na trhu takové prodeje neumožňují přiměřené srovnání, a to tak, že se běžná hodnota určí buď na základě výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky pro prodejní, správní a režijní náklady a zisk, nebo na základě reprezentativních vývozních cen (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. října 2014, Rada v. Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 20 a citovaná judikatura).

81 Článek 2 odst. 1 první a druhý pododstavec a čl. 2 odst. 3 první pododstavec základního nařízení tedy zavádějí hierarchii mezi postupy pro určení běžné hodnoty, které jsou v těchto ustanoveních uvedeny. Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, se situace, na které se vztahuje každá z uvedených metod, nepřekrývají.

82 Tento výklad není v rozporu s povinností vykládat čl. 2 odst. 1 a 3 základního nařízení v souladu s článkem 2.2 antidumpingové dohody. Je pravda, že přednost mezinárodních dohod uzavřených Unií před unijními ustanoveními sekundárního práva znamená vykládat tato ustanovení v co největším možném rozsahu v souladu s těmito dohodami (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 31 a citovaná judikatura). Nicméně, jak rovněž uvedl generální advokát v bodě 108 svého stanoviska, antidumpingová dohoda neobsahuje ustanovení podobné čl. 2 odst. 1 základního nařízení, který se nevztahuje na situaci uvedenou v čl. 2.2 antidumpingové dohody, kdy nedošlo k prodejům.

83 Mimoto na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, výklad uvedený v bodech 78 až 81 tohoto rozsudku nezasahuje do procesních práv vývozců. Pokud je totiž běžná hodnota určena na základě cen jiných vývozců nebo výrobců v souladu s čl. 2 odst. 1 druhým pododstavcem základního nařízení, mohou být tato cla zaručena nedůvěrnými výtažky z údajů těchto jiných vývozců nebo výrobců.

84 Konečně, pokud jde o výtku ETPA směřující proti bodu 157 napadeného rozsudku, je třeba připomenout, jak vyplývá z bodů 79 a 80 tohoto rozsudku, že se lze odchýlit od použití metod určení běžné hodnoty na základě ceny prodejů obdobného výrobku na domácím trhu země vývozu pouze, pokud k žádnému prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku nedochází, pokud jsou tyto prodeje nedostatečné nebo pokud z důvodu zvláštní situace na trhu takové prodeje neumožňují přiměřené srovnání. Pouze v takových případech umožňuje čl. 2 odst. 3 základního nařízení buď početně zjistit běžnou hodnotu na základě výrobních nákladů v zemi původu, nebo ji určit na základě vývozní ceny. Tribunál tedy nepochybil, když měl v bodě 157 napadeného rozsudku za to, že rozdíly mezi strukturami nákladů a prodejními cenami společností Artone a Hansol nejsou součástí výjimek z metody určení běžné hodnoty na základě skutečných cen na domácím trhu země vývozu.

85 Tribunál se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodech 152 až 158 napadeného rozsudku v podstatě za to, že z čl. 2 odst. 1 základního nařízení vyplývá, že pokud vývozce neprodává obdobný výrobek, je běžná hodnota určena na základě cen jiných prodejců nebo výrobců, a nikoli na základě výrobních nákladů dotyčné společnosti a že Komise tento článek porušila při výpočtu běžné hodnoty pro druhy dotčeného výrobku společnosti Artone.

86 Druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být tedy zamítnut jako neopodstatněný.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

87 Komise, podporovaná ETPA, tvrdí, že důvody uvedené v bodech 196 až 205 a 208 až 213 napadeného rozsudku jsou stiženy nesprávným právním posouzením. Tribunál rozhodl, že Komise byla v rámci výpočtu rozpětí újmy povinna vypočítat rozpětí cenového podbízení vztahující se k dalším prodejům rolí jumbo společnostmi ve spojení na základě prodejních cen dohodnutých mezi společností Schades a jejími nezávislými zákazníky, a nikoli, jak učinila, obdobným použitím čl. 2 odst. 9 základního nařízení tak, že skutečné prodejní ceny snížila na cenu CIF na hranice Unie. Jelikož neexistuje definice a metoda pro výpočet rozpětí cenového podbízení, má Komise za to, že tento výpočet spadal do její široké posuzovací pravomoci. Kromě toho je její výpočet odůvodněný s ohledem na čl. 3 odst. 3 základního nařízení, který stanoví, že existence značného cenového podbízení musí být posouzena na úrovni „dumpingových dovozů“, a nikoli na úrovni cen následného dalšího prodeje na unijním trhu. Posouzení Tribunálu nesprávně vychází z posouzení podle práva hospodářské soutěže namísto posouzení podle práva obchodní politiky a nesprávně a diskriminačním způsobem vytváří odlišnou vývozní cenu pro výpočet výše dumpingu, než je cena zohledněná pro zjištění újmy.

88 Společnost Hansol má za to, že se Tribunál nedopustil nesprávného posouzení, když rozhodl, že Komise ve sporném nařízení použila nesprávnou metodu pro výpočet rozpětí cenového podbízení.

89 Zaprvé má společnost Hansol za to, že obdobné použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení zjevně porušuje čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení, jelikož tato ustanovení mají odlišný předmět.

90 Zadruhé společnost Hansol tvrdí, že z praxe WTO a Komise vyplývá, že přezkum existence značného cenového podbízení vyžaduje srovnání cen nikoli na úrovni „dumpingových dovozů“, ale na stejné obchodní úrovni, která je definována v závislosti na typu zákazníků. Použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení pro výpočet rozpětí cenového podbízení by přitom v projednávané věci znamenalo srovnávat ceny, které nejsou srovnatelné, neboť by nezahrnovaly tytéž cenové složky. Použití tohoto ustanovení základního nařízení by vedlo k provedení úprav na vyšší úrovni distribučního řetězce, než jsou prodeje v Unii.

91 Zatřetí má společnost Hansol za to, že metody výpočtu dumpingu nejsou srovnatelné s metodami výpočtu újmy, což Komise připustila ve své dřívější praxi. Tato praxe a rozsudky ze dne 30. listopadu 2011, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada a Komise (T-107/08, EU:T:2011:704, bod 63) a ze dne 10. dubna 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise (T-301/16, EU:T:2019:234, bod 187), navíc odporují argumentu, podle kterého mají být účinky dumpingových dovozů na ceny posouzeny na úrovni hranice Unie. Podle společnosti Hansol musí být ceny srovnávány nikoli na úrovni hranice Unie, ale na úrovni prodeje prvnímu nezávislému zákazníkovi, neboť právě na této úrovni probíhá hospodářská soutěž v Unii.

92 Začtvrté společnost Hansol tvrdí, že prodeje uskutečněné v Unii prostřednictvím hospodářských subjektů ve spojení a prodeje uskutečněné přímo nezávislým zákazníkům představují dvě odlišné situace, s nimiž Komise zacházela stejně v rozporu se zásadou rovného zacházení.

93 Společnost Hansol má za to, že výtky Komise směřující proti bodu 204 napadeného rozsudku jsou nepřípustné, neboť se týkají skutkových okolností.

Závěry Soudního dvora

94 Podle čl. 1 odst. 1 základního nařízení je k tomu, aby mohl být dumpingový výrobek podroben antidumpingovému clu, nutné, aby jeho propuštění do volného oběhu v Unii způsobilo újmu.

95 Pro účely určení této újmy čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení stanoví, že je třeba provést objektivní posouzení objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Unie a jeho účinku na výrobní odvětví Unie. Pokud jde o účinek dovozů na ceny, čl. 3 odst. 3 uvedeného nařízení upřesňuje, že se posoudí, zda ze strany tohoto dovozu dochází ke značnému cenovému podbízení ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie.

96 Je třeba uvést, že Tribunál měl v bodech 196 až 205 napadeného rozsudku za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když určila újmu způsobenou v případě dalšího prodeje dotčeného výrobku zpracovatelem ve spojení nikoliv na základě ceny dotčeného výrobku při jeho dalším prodeji společností Schades jejím prvním nezávislým zákazníkům na unijním trhu, ale na základě počtně zjištěné ceny CIF na hranici Unie, jak bylo učiněno při výpočtu újmy způsobné prodejem společností Schades dotčeného výrobku přeměněného na malé role na témže trhu.

97 Tribunál v bodě 199 napadeného rozsudku vyvodil z rozsudku ze dne 30. listopadu 2011, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada a Komise (T-107/08, EU:T:2011:704), že v rámci určení újmy a referenčního bodu, ve vztahu ke kterému je třeba vypočítat ceny výrobků společnosti Hansol, které mají být srovnány s cenami výrobního odvětví Unie, to byly ceny dohodnuté mezi podnikem a jeho zákazníky, a nikoliv ceny na meziúrovni,

které mohly určovat rozhodnutí jeho zákazníků zakoupit výrobek tohoto podniku, a nikoliv výrobek výrobního odvětví Unie. V případě dalšího prodeje měl přitom Tribunál za to, že je to samotný dotčený výrobek, který konkuruje obdobnému výrobku výrobního odvětví Unie a tomuto výrobnímu odvětví způsobuje újmu. Tribunál z toho v bodě 201 napadeného rozsudku vyvodil, že pokud jde o další prodeje dotčeného výrobku společností Schades, nenachází se „referenční bod“ na úrovni hranice Unie, ale na úrovni nezávislých zákazníků tohoto zpracovatele ve spojení. Tribunál v bodě 203 napadeného rozsudku rozhodl, že se Komise dopustila pochybení, když v rámci zjišťování újmy u těchto dalších prodejů nezávislým zákazníkům zohlednila vývozní cenu, od níž byly odečteny náklady VGA a ziskové rozpětí.

98 Za účelem posouzení, zda se Tribunál v těchto úvahách dopustil nesprávného právního posouzení, je třeba připomenout, jak vyplývá z bodu 58 tohoto rozsudku, že v oblasti obchodních ochranných opatření disponují unijní orgány širokou posuzovací pravomocí, takže soudní přezkum takového posouzení musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, neexistence zjevně nesprávného posouzení těchto skutkových zjištění nebo neexistence zneužití pravomoci.

99 Vzhledem k tomu, že je přezkum existence cenového podbízení hospodářsky složitou otázkou, pro kterou základní nařízení nestanoví žádnou zvláštní metodu, má Komise v tomto ohledu širokou posuzovací pravomoc. Z toho vyplývá, že v souladu s judikaturou citovanou v bodě 58 tohoto rozsudku může být obdobné použití metody početního zjištění ceny uvedené v čl. 2 odst. 9 základního nařízení za účelem přezkumu cenového podbízení zamýšleno, pokud tato metoda spadá do právního rámce stanoveného základním nařízením a nevede ke zjevně nesprávnému výsledku.

100 V tomto ohledu je třeba při výpočtu existence cenového podbízení zohlednit dva zvláštní požadavky uložené základním nařízením.

101 Na jedné straně čl. 3 odst. 2 základního nařízení vyžaduje, aby byl tento výpočet proveden na základě objektivního posouzení účinků dovozu na ceny. Tento požadavek sám o sobě znamená, že ke srovnání cen dochází ve stejné fázi uvádění dotčených výrobků na trh. Pouze za této podmínky totiž zaprvé může být správně zohledněn skutečný dopad dovozu na ceny obdobného výrobku výrobního odvětví Unie, zadruhé mohou být považovány prodeje dotčeného výrobku a prodeje obdobného výrobku výrobního odvětví Unie za prodeje se stejným „referenčním bodem“, zatřetí mohou být prodejní ceny prvním nezávislým odběratelům dotčených výrobků objektivně zohledněny při výpočtu cenového podbízení a začtvrté může být srovnání cen na úrovni hospodářské soutěže v Unii relevantní.

102 Na druhé straně ze znění čl. 1 odst. 1 ve spojení s čl. 3 odst. 2 základního nařízení vyplývá, že újma musí být posouzena k okamžiku „propuštění do volného oběhu v Unii“ dumpingového výrobku. V důsledku toho musí být výpočet cenového podbízení v zásadě proveden na úrovni dumpingových dovozů.

103 V projednávané věci ze zjištění Tribunálu vyplývá, že Komise posoudila existenci cenového podbízení dotčeného výrobku srovnáním ceny ze závodu, uplatňované evropskými výrobci uvádějícími na trh výrobky odpovídající dotčenému výrobku, s cenou CIF na hranice Unie dotčeného výrobku. Tato posledně uvedená cena odpovídá ceně při jeho propuštění do volného oběhu v Unii, to znamená dovozní ceně ihned po proclení tohoto výrobku na hranici Unie. Komise tedy porovnala ceny uplatňované evropským výrobcem a dovozcem v počáteční fázi uvádění dotčeného výrobku na trh.

104 Jak správně tvrdí Komise, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že tyto úvahy byly stiženy zjevně nesprávným posouzením. Jejich cílem totiž bylo v souladu s požadavky čl. 3 odst. 2 základního nařízení zajistit, aby ke srovnání cen docházelo objektivně ve stejné fázi uvádění na trh a aby odpovídalo, pokud jde o dumpingový výrobek, úrovni dovozů.

105 Konkrétně Komise mohla za účelem zajištění objektivního srovnání cen na úrovni prvního uvedení dotčeného výrobku do volného oběhu v Unii početně zjistit tuto cenu CIF na hranice Unie tak, že od ceny dalšího prodeje dotčeného výrobku společností Schades nezávislým zákazníkům odečte náklady VGA a ziskové rozpětí. Toto obdobné použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení totiž spadalo do široké posuzovací pravomoci, kterou má Komise při provádění čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení, a nemůže být tedy samo o sobě považováno za stižené zjevně nesprávným posouzením.

106 Navíc na rozdíl od toho, co v podstatě rozhodl Tribunál v bodě 201 napadeného rozsudku, zohlednění ceny prvního dalšího prodeje nezávislému zákazníkovi na trhu Unie zpracovatelem ve spojení neodpovídá úrovni uvedení odpovídajícího výrobku pocházejícího z výrobního odvětví Unie na trh ze závodu, ale následné úrovni uvádění tohoto výrobku na trh. Cena prodeje zpracovatelem ve spojení prvnímu nezávislému zákazníkovi totiž není dovozní cenou, ale cenou dalšího prodeje.

107 Z toho vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 203 napadeného rozsudku rozhodl, že se Komise nesprávně rozhodla odečíst náklady VGA a ziskové rozpětí u dalších prodejů dotčeného výrobku společností Schades nezávislým zákazníkům za účelem stanovení vývozních cen uvedeného výrobku v rámci zjišťování újmy.

108 Posouzení Tribunálu v bodě 204 napadeného rozsudku, pokud jde o dopad údajného pochybení Komise na platnost úrovně cenového podbízení použité ve sporném nařízení, je tedy rovněž nesprávné, aniž je třeba rozhodnout o otázce, zda uvedené posouzení představuje skutkové posouzení, na které Komise nebyla v kasačním opravném prostředku oprávněna poukazovat.

109 Z toho vyplývá, že Tribunál v bodě 205 napadeného rozsudku nesprávně vyhověl druhé části pátého důvodu uplatněného v prvním stupni.

110 Je třeba ještě uvést, že Tribunál měl v bodech 208 až 212 napadeného rozsudku v podstatě za to, že výpočet rozpětí cenového podbízení ve výši 9,4 % použité Komisí ve sporném nařízení se rovněž zakládalo na nesprávném poměrném vážení prodejů při výpočtu dumpingu. Vzhledem k tomu, že nebylo možné vyloučit, že toto pochybení ovlivní závěr Komise týkající se rozboru cenového podbízení a posouzení újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, Tribunál vyhověl rovněž třetí části pátého důvodu uplatněného v prvním stupni.

111 Jak přitom vyplývá z bodů 47 až 65 tohoto rozsudku, Tribunál správně dospěl k závěru, že se Komise dopustila pochybení, které mělo vliv na spolehlivost poměrného vážení prodejů při výpočtu dumpingu. Kromě toho není zpochybňováno, že stejné poměrné vážení bylo použito při výpočtu cenového podbízení. Pochybení ovlivňující výpočet poměrné váhy prodejů tedy zpochybňuje spolehlivost posouzení Komise ohledně rozpětí cenového podbízení použitého ve sporném nařízení.

112 Z toho vyplývá, že bez ohledu na skutečnost, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, jak vyplývá z bodů 98 až 107 tohoto rozsudku, když postihl způsob výpočtu Komise při zjišťování újmy způsobené dalším prodejem dotčeného výrobku zpracovatelem ve spojení,

mohl mít Tribunál správně za to, že nelze vyloučit, že pochybení, kterého se dopustila Komise při výpočtu poměrné váhy prodejů, ovlivnilo rozbor cenového podbízení a posouzení dopadu dumpingových dovozů na obdobné výrobky výrobního odvětví Unie. Tribunál tedy mohl v bodě 212 napadeného rozsudku vyhovět třetí části pátého důvodu uplatněného v prvním stupni. Třetí důvod kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnut jako irelevantní.

113 S ohledem na výše uvedené mohl Tribunál v bodě 213 napadeného rozsudku dospět ke zrušení sporného nařízení v rozsahu, v němž se týká společnosti Hansol.

114 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že hlavní kasační opravný prostředek musí být zamítnut.

K vedlejšímu kasačnímu opravnému prostředku

115 Na podporu vedlejšího kasačního opravného prostředku předkládá ETPA dva důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 2 odst. 11 základního nařízení a druhý z porušení článku 18 téhož nařízení při posouzení Tribunálem poměrné váhy mezi prodeji dotčených výrobků nezávislým zákazníkům a prodeji těchto výrobků zpracovatelům ve spojení za účelem jejich zpracování na malé role.

K prvnímu důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

116 ETPA má za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 84 až 87, 92 a 100 až 106 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise porušila čl. 2 odst. 11 základního nařízení, když vypočítala dumpingové rozpětí na základě poměrného vážení, aniž zohlednila skutečnost, že větší část prodejů zpracovatelům ve spojení, než kterou Komise zohlednila, byla určena k dalšímu prodeji, a nikoliv ke zpracování.

117 ETPA má za to, že Tribunál porušil čl. 2 odst. 11 základního nařízení, jelikož toto ustanovení neobsahuje požadavek, ani údaj o přesné metodě výpočtu poměrné váhy. V napadeném rozsudku se pouze konstatuje porušení tohoto ustanovení, aniž jsou upřesněny specifické skutečnosti nebo požadavky, které Komise údajně porušila.

118 Podpůrně má ETPA za to, že posouzení Tribunálu je stiženo nesprávným právním posouzením, neboť čl. 2 odst. 11 základního nařízení neukládá použití metody pro početní zjištění vývozní ceny na výpočet poměrné váhy.

119 ETPA má za to, že údaje společnosti Schades byly reprezentativní pouze pro účely výpočtu vývozní ceny pro zpracovatele ve spojení, ale nikoliv pro výpočet objemů prodejů zpracovatelů ve spojení, kteří nespolupracovali a nemohli být ověřeni. Základní nařízení neukládá Komisi povinnost provést výpočet těchto objemů pro účely poměrného vážení. Tribunál nemohl mít za to, že tyto objemy přesně odrážely objemy prodejů zpracovatelů ve spojení.

120 Úvahy Tribunálu, podle kterých výpočty provedené Komisí neodráží skutečný rozsah dumpingových praktik a přičtení téhož procentního podílu jako u společnosti Schades prodejům nezpracovaných rolí jumbo, pokud jde o prodeje tří ostatních zpracovatelů ve spojení, umožňuje plněji zachytit rozsah dumpingu, postrádají skutkový a právní základ.

121 Pokud jde o neexistenci skutkového základu, ETPA uvádí, že jelikož neexistovaly žádné dostupné informace týkající se dvou nespolupracujících zpracovatelů ve spojení a jelikož informace týkající se třetího zpracovatele ve spojení nebyly ověřeny, nemohl Tribunál vědět, co přesně odráží objemy prodejů těchto zpracovatelů. Navíc, pokud by byly prodeje společností Schades rolí jumbo nezávislým zákazníkům, které představovaly největší objem, použity v případě zpracovatelů ve spojení, vedlo by to ke snížení dumpingového rozpětí umělým navýšením podílu prodejů rolí jumbo nezávislým zákazníkům.

122 Pokud jde o neexistenci právního základu, ETPA má za to, že judikatura, ani znění čl. 2 odst. 11 základního nařízení neumožňují se domnívat, že v případě neexistence dostupných ověřených informací by dumpingové rozpětí založené na přibližném poměrném vážení bránilo tomuto dumpingovému rozpětí zachytit skutečný rozsah dumpingu.

123 Společnost Hansol má za to, že první důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako zjevně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

124 Tribunál v bodech 74 a 75 napadeného rozsudku správně připomněl, že čl. 2 odst. 11 základního nařízení stanoví dvě metody pro zjištění existence dumpingových rozpětí během období šetření, a sice zaprvé takzvanou „symetrickou“ metodu založenou buď na srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů do Unie, nebo na srovnání jednotlivých běžných hodnot a jednotlivých vývozních cen do Unie za každý obchod a zadruhé takzvanou „asymetrickou“ metodu založenou na srovnání váženého průměru běžné hodnoty s cenami všech jednotlivých vývozních obchodů do Unie.

125 I když toto ustanovení nestanoví metodu pro výpočet poměrné váhy mezi přímými a nepřímými prodeji dotčeného výrobku nezávislým zákazníkům na straně jedné a prodeji zpracovatelům ve spojení za účelem zpracování na malé role na straně druhé, nic to nemění na tom, že z účelu uvedeného ustanovení vyplývá, že bez ohledu na zvolenou metodu a způsob, jakým ji Komise konkrétně používá, musí umožnit vymezit skutečný rozsah dumpingových praktik (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269, bod 54).

126 Jak přitom vyplývá z bodů 57 až 65 tohoto rozsudku, Tribunál měl v bodech 84 až 87 napadeného rozsudku správně za to, že se Komisi při použití symetrické metody, kterou v projednávaném případě zvolila, nepodařilo spolehlivě vymezit skutečný rozsah dumpingových praktik.

127 Na rozdíl od toho, co tvrdí ETPA, tak Tribunál výslovně uvedl, který požadavek stanovený v čl. 2 odst. 11 základního nařízení Komise ve sporném nařízení porušila, a sice požadavek odpovídající účelu tohoto ustanovení, kterým je dbát na to, aby použitá metoda odrážela dumpingové praktiky v plném rozsahu.

128 Hlavní výtka uplatněná v rámci prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku musí být tudíž zamítnuta jako neopodstatněná.

129 Pokud jde o výtku vznesenou podpůrně, podle které čl. 2 odst. 11 základního nařízení Komisi neukládá, aby pro výpočet poměrné váhy použila metodu pro početní zjištění vývozní ceny, je třeba konstatovat, že tato výtka vychází z nesprávného čtení napadeného rozsudku.

130 Z bodů 83 až 87 napadeného rozsudku totiž nijak nevyplývá, že Tribunál rozhodl, že Komise měla při výpočtu poměrné váhy dumpingových rozpětí vycházet z čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Tribunál rozhodl, že Komisí provedené poměrné vážení dumpingových rozpětí mezi prodeji dotčeného výrobku nezávislým zákazníkům a prodeji zpracovatelům ve spojení neodráží dumpingové praktiky společnosti Hansol v plném rozsahu, jak vyžaduje čl. 2 odst. 11 základního nařízení.

131 ETPA dále zpochybňuje posouzení Tribunálu v bodech 85 a 86 napadeného rozsudku, podle kterého se Komise rozhodla použít údaje společnosti Schades pro výpočet dumpingového rozpětí z prodejů společností Hansol třem ostatním zpracovatelům ve spojení a opomněla zohlednit údaje týkající se společnosti Schades Nordic. Je třeba konstatovat, že tato argumentace směřuje proti skutkovému posouzení.

132 Z článku 256 SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie přitom vyplývá, že jedině Tribunál je příslušný zaprvé zjistit skutkový stav, kromě případu, kdy věcná nesprávnost jeho zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a zadruhé tento skutkový stav posoudit. Z toho plyne, že pokud byly důkazy, které Tribunál přijal na podporu tohoto skutkového stavu, získány řádně a byly dodrženy obecné právní zásady a procesní pravidla použitelná v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů, přísluší jedině Tribunálu posoudit hodnotu, kterou je třeba přiznat důkazům, jež mu byly předloženy. Takové posouzení tudíž nepředstavuje, s výhradou případu zkreslení těchto důkazů, právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu ze strany Soudního dvora (rozsudek ze dne 2. června 2016, Photo USA Electronic Graphic v. Rada, C-31/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:390, body 50 a 51, jakož i citovaná judikatura).

133 Jelikož ETPA tedy zpochybňuje skutkové posouzení, aniž namítá zkreslení skutkového stavu, nemá Soudní dvůr pravomoc o této otázce rozhodovat.

134 Kromě toho argumentace ETPA, podle které se Tribunál dopustil pochybení, když měl v bodech 86 a 87 napadeného rozsudku za to, že použití objemu prodejů společnosti Schades pro prodeje tří ostatních zpracovatelů ve spojení přesněji odráží dumpingové praktiky společnosti Hansol, vychází z nesprávného čtení napadeného rozsudku. V uvedených bodech totiž Tribunál pouze konstatoval, že Komise tím, že nezohlednila skutečnost, že z údajů, které má k dispozici, vyplývá, že nejen společnost Schades, ale rovněž jeden ze tří ostatních zpracovatelů ve spojení, a sice společnost Schades Nordic, dále prodávali dotčené výrobky nezávislým zákazníkům, přičetla příliš velkou poměrnou váhu prodejům zpracovatelům ve spojení za účelem zpracování na malé role, čímž zvýšila skutečný dumping uskutečňovaný společností Hansol.

135 Konečně, ETPA má za to, že judikatura ani znění čl. 2 odst. 11 základního nařízení nebrání závěru, že v případě neexistence ověřených informací by dumpingové rozpětí založené na přibližném poměrném vážení bránilo tomuto dumpingovému rozpětí odrážet skutečný rozsah dumpingu. Postačí nicméně připomenout, jak vyplývá z bodů 47 až 65, jakož i z bodů 124 a 125 tohoto rozsudku, že Komise byla povinna ověřit údaje společnosti Schades Nordic a dbát na to, aby její výpočty odrážely skutečný rozsah dumpingových praktik.

136 S ohledem na výše uvedené úvahy musí být výtka uplatněná podpůrně v rámci prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku rovněž zamítnuta jako neopodstatněná, a první důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnut v plném rozsahu.

K druhému důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

137 ETPA se domnívá, že body 86 a 87 napadeného rozsudku jsou stiženy nesprávným právním posouzením. Podle článku 18 základního nařízení byla Komise oprávněna vypočítat poměrnou váhu jednotlivých prodejních kanálů na základě nejlepších dostupných údajů. Podle ETPA si toho společnost Hansol byla vědoma, neboť ji Komise během šetření informovala o důsledcích nedostatečné spolupráce. Jelikož společnost Hansol požadovala, aby tři zpracovatelé ve spojení nevyplnili antidumpingový dotazník, musela vědět, že objemy prodejů jsou určovány na základě nejlepších dostupných údajů.

138 Vzhledem k tomu, že Komise měla širokou posuzovací pravomoc k určení toho, co představuje nejlepší dostupné údaje v každém jednotlivém případě, a že Tribunál v napadeném rozsudku neměl za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, ale rozhodl, že použití údajů o prodejích společnosti Schades by odráželo dumpingové rozpětí společnosti Hansol přesněji, Tribunál překročil meze přezkumu a protiprávně nahradil názor Komise svým názorem.

139 Společnost Hansol má za to, že druhý důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku je zjevně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

140 Podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení může Komise učinit závěry na základě dostupných údajů, pokud zúčastněná strana nespolupracuje nebo poskytne nepravdivé či zavádějící údaje.

141 V projednávaném případě je nesporné, že společnost Hansol během antidumpingového šetření požádala, aby byli jiní zpracovatelé ve spojení, než je společnost Schades, osvobozeni od povinnosti odpovědět na antidumpingové dotazníky. Je rovněž nesporné, že Komise této žádosti vyhověla, takže omezila žádosti o informace týkající se zpracovatelů ve spojení na žádosti určené společnosti Schades.

142 Takovou žádost nelze považovat za odmítnutí spolupracovat ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního nařízení. Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí ETPA, se toto ustanovení v projednávaném případě nepoužilo.

143 Okolnost, že na antidumpingový dotazník odpověděla pouze společnost Schades a ostatní zpracovatelé ve spojení byli od povinnosti odpovědět na tento dotazník osvobozeni, nemá vliv na povinnost Komise zohlednit relevantní údaje, se kterými se mohla seznámit v průběhu správního řízení, za účelem posouzení skutečného rozsahu dumpingových praktik. Jak totiž bylo uvedeno v bodech 49 až 51 tohoto rozsudku, Komise je povinna tyto údaje zohlednit s ohledem na cíl základního nařízení a na povinnost řádné péče, která jí přísluší.

144 ETPA tudíž nesprávně tvrdí, že Tribunál překročil meze přezkumu a protiprávně nahradil názor Komise svým názorem, když měl v bodech 85 a 86 napadeného rozsudku za to, že Komise přičetla příliš velkou poměrnou váhu prodejům zpracovatelům ve spojení za účelem zpracování na malé role, čímž zvýšila skutečný dumping uskutečňovaný společností Hansol. Přestože totiž Komise věděla, že část prodejů dotčeného výrobku společnosti Schades byla dále prodána

nezávislým zákazníkům bez zpracování a že alespoň jeden jiný zpracovatel ve spojení než společnost Schades rovněž dále prodával dotčený výrobek, měla nicméně za to, že všechny prodeje společnosti Hansol třem jiným zpracovatelům ve spojení, než byla společnost Schades, byly uskutečněny za účelem zpracování na malé role.

145 Z toho vyplývá, že druhý důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku musí být rovněž zamítnut jako neopodstatněný, a vedlejší kasační opravný prostředek tedy musí být zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

146 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Článek 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, stanoví, že účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

147 Pokud jde o vedlejší kasační opravný prostředek, vzhledem k tomu, že společnost Hansol požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.

148 Vzhledem k tomu, že společnost Hansol požadovala náhradu nákladů řízení a ETPA neměla v řízení o vedlejším kasačním opravném prostředku úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení o vedlejším kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) **Hlavní kasační opravný prostředek a vedlejší kasační opravný prostředek se zamítají.**

2) **Evropská komise nahradí náklady řízení související s hlavním kasačním opravným prostředkem.**

3) **European Thermal Paper Association (ETPA) nahradí náklady řízení související s vedlejším kasačním opravným prostředkem.**

Podpisy.